

Evangelí del diumenge de la setmana III de durant l'any (C): l'«Avui» de Crist

Evangelí i comentari de l'Evangelí del diumenge de la setmana III de durant l'any. “Avui es compleix aquesta escriptura que acabeu d'escoltar”. No deixem per a demà la decisió que el Senyor espera de nosaltres “avui”: una conversió, perdonar i acollir el perdó, recomençar amb l'ajuda de la gràcia, entrega plena.

Evangelí (Lc 1, 1-4; Lc 4, 14-21)

Són molts els qui han emprès la tasca d'escriure un relat dels fets que s'han acomplert entre nosaltres, valent-se del que ens van transmetre els qui des del principi en foren testimonis oculars i després esdevingueren servidors de la Paraula. Ara jo, havent-me informat minuciosament de tot des dels orígens, he decidit d'escriure-t'ho, il·lustre Teòfil, en una narració ordenada, perquè constatis la solidesa de l'ensenyament que has rebut.

Lavors Jesús, ple del poder de l'Esperit, se'n tornà a Galilea. La seva anomenada es va estendre per tota la regió. Ensenyava a les seves sinagogues, i tothom el lloava.

Jesús a la sinagoga de Natzaret

I se n'anà a Natzaret, on s'havia criat. El dissabte, com tenia per costum, va entrar a la sinagoga i s'aixecà a llegir.

Li donaren el volum del profeta Isaïes, el desplegà i va trobar el passatge on hi ha escrit:

L'Esperit del Senyor reposa sobre meu, perquè ell m'ha ungit. M'ha enviat a portar la bona nova als pobres, a proclamar als captius la llibertat i als cecs el retorn de la llum, a posar en llibertat els oprimits, a proclamar l'any de gràcia del Senyor.

Després plegà el volum, el retornà a l'ajudant de la sinagoga i es va asseure. Tots els qui eren a la sinagoga tenien els ulls posats en ell. Aleshores començà dient-los:

Avui es compleix aquesta escriptura que acabeu d'escoltar.

Comentari

La litúrgia d'aquest diumenge ens presenta plegats dos passatges de l'Evangelí de sant Lluç. El primer és el pròleg, que va dirigit a un personatge anomenat Teòfil, nom que en grec significa “amic de Déu”. Lluç es proposa escriure una narració documentada i ben ordenada de la vida de Crist des dels seus orígens, explicant també el significat salvífic de les coses que “s'han complert entre nosaltres” (v. 1).

Aquest evangeli s'adreça, doncs, a tothom que vol ser, veritablement, “amic de Déu”. Entrant a les seves pàgines “com un personatge més”, com sant Josepmaria convidava a fer-ho, anirà trobant-se amb la figura amable de Jesús, i anirà descobrint que les Escriptures es van complir en Ell, però també avui dia se segueixen complint “entre nosaltres”: *En aquell Text Sant, hi trobes la Vida de Jesús;*

però, a més, hi has de trobar la teva pròpia vida (Forja, 754).

En el segon passatge, acompanyem Jesús a la sinagoga de Natzaret, la ciutat on s'havia criat, on va seguint el seu costum de cada dissabte per resar i escoltar la Paraula de Déu. Hauria après a fer-ho amb naturalitat, acompanyant des de petit Josep i Maria, en família.

El relat de Lluc ens introdueix en aquell acte sinagoga. Després d'algunes oracions es llegeix una secció del Pentateuc o Torà, la Llei de Déu, i un text profètic que il·lustra el sentit del que ensenya la Llei. Qui presideix convida algun dels presents a llegir, o algú amb la deguda preparació s'alça voluntàriament per fer-ne la lectura, i explicar després el sentit de la Paraula de Déu. En aquesta ocasió, Jesús s'aixeca i, al rotllo del profeta Isaïes que li ofereixen, troba un text

on el profeta parla d'un ungit del Senyor que porta la bona notícia de la salvació i l'anunci que Déu lliurarà el poble de les seves afliccions. Són paraules de consol, dirigides a la gent de Judà que s'afanyen en tasques de reconstrucció després de moltes dècades de ruïna i decaïment, conseqüència de la conquesta del seu territori per les tropes babilòniques a començaments del segle VI aC. Els qui, per fi, tornen del desterrament es veuen incapaços de guarir tantes ferides materials i morals, però Déu complirà les seves esperances de salvació. Ara bé, allò que Jesús acaba de llegir a la sinagoga no és un simple record d'un anunci esperançador que Déu va fer realitat en el passat, és notícia del que està succeïnt de debò enmig d'ells, i així ho fa notar: *Avui es compleix aquesta escriptura que acabeu d'escoltar* (v. 21). Jesús és el redemptor anunciat.

Aquest “avui” de què parla Jesús a l'evangeli no és només un instant succeït fa més de vint segles. Jesús també ens parla a cadascú “avui”, en ple segle XXI, perquè també ara l’“ungit del Senyor” (el “messies”, que és la paraula hebrea que es tradueix per “ungit”), Jesucrist, és viu i es dirigeix a cadascun de nosaltres per guarir les nostres malalties, debilitats i pecats. Avui pot ser per a mi i per a cadascú de nosaltres un dia de salvació. No deixem per a demà la decisió que el Senyor espera de nosaltres “avui”: una conversió, perdonar i acollir el perdó, recomençar amb l'ajuda de la gràcia, entrega plena,... El vell adagi pagà del “carpe diem” també té alguna cosa que dir-nos: aprofita l'avui en què Déu surt a trobar-te per guarir-te i fer-te feliç.

Avui, Déu compta amb la nostra resposta positiva per continuar fent realitat la salvació aconseguida per

Jesús per a tota la humanitat, per a nosaltres i per portar-la a tothom.
“Aquesta és també la nostra missió: ser unguits per l'Esperit i anar cap als germans per anunciar la Paraula, sent per a ells un instrument de salvació” (Francesc, Missatge per a la 54 Jornada mundial de pregària per les vocacions).

Francisco Varo // Photo: Sarah Noltner - Unsplash

.....

pdf | document generat
automàticament des de <https://opusdei.org/ca-ad/gospel/evangeli-del-diumenge-de-la-setmana-iii-de-durant-lany-c-l-avui-de-crist/> (22/10/2025)